

Kære Søren

At sige farvel til dig som næstformand og bestyrelsesmedlem, det er jo at sige farvel til en institution. Du er det længst siddende bestyrelsesmedlem i en DOF bestyrelse i DK. Men hvor mange år er det blevet til?

I sagens natur har sådan en ornitologisk grønskolling som jeg måttet researche lidt på dit lange generalieblad.

I starten af 70'erne var Søren fugle-terrorist. I hvert fald hvis man skal tro datidens udmeldinger fra jagtforeningerne.. Søren lavede sammen med Niels Andersen, Bent Staugaard, Henning Rasmussen og Kjeld Hansen en aktionsgruppe. Gruppen kaldte sig Pugnax (må vi få en forklaring Søren?). Én af deres kendteste aktioner var da de tog rundt til rigtig mange vadefuglelokaliteter, hvor der blev drevet jagt, og her opsatte skilte med ordlyden: STOP VADEFUGLEJAGTEN! Jægerne kunne rapportere til hinanden om disse skilte og troede at det var en meget stor koordineret aktion. Men det var også dengang en fynsk elite enhed, som gik forrest, når det handlede om fuglebeskyttelse..

Niels Andersen fortæller: Søren var med i DOF-Fyns store øoptællinger i 1974-77, hvor han som pålideligheden selv var med til at gøre optællingerne så dækkende, som de blev. Jeg husker, at vi sammen med Aksel Hansen sejlede fra Skovballe Havn ud til de små øer: Store og Lille Egholm, Nyland, Bredholm, Grensholm, Græsholm, Odden og Mejlholm og talte op.

Sørens store arbejdsindsats har været den bærende kraft i DOF-Fyns forskellige kasseprojekter gennem tiden. I 70'erne blev det store uglekasseprojekt søsat med hundreder af kasser opsat rundt om på Fyn i godsernes skovdistrikter. Søren var i vores område den drivende og udførende kraft på Tranekær, Valdemars Slot, Hvidkilde, Broholm og Ravnholt, sikkert flere.

Langeland blev Sørens endegyldige skæbne, ofte var vi på fugletur til Sydlangeland for at se på træk. Vi ærgrede os tit over, at arbejdet lagde en hæmsko på muligheden til hverdag, at drage ud, når lysten og vejret var til det. Jeg husker endnu en 2. september i 1970'erne, hvor der efter en lang formiddag var lidt stilstand i trækintensiteten pludselig over middag kom gang i Hvepsevågerne og i løbet af et par timer havde mere end 1400 passeret over vores hoveder på de dovnes klint. Alligevel kunne Søren efter Hvepsevåge nummer 1400 konstatere, at også den var flot at se... Det siger noget om din tilgang til fortsat at kunne glædes over fuglene

Søren var en af de ledende kræfter på efterårslejrene på Sydlangeland gennem flere år. Her blev mange unge ornitologers løbebane startet.

Endelig slutter Niels: Vi var fire sydfynske fuglefolk der sidste år samledes i en bidende februarstorm til opsætningen af 11 kasser til stor skallesluger. Om formiddagen havde vi en professionel klatrer med, som sammen med os og efter alle sikkerheds regler fik sat to kasser op i Tiselholts kystskove. Men det gik der hele formiddagen med, og vi havde 9 kasser tilbage, da klatreren med alt udstyr forlod selskabet ved middagstid.

Så tog Søren fat, han kravlede op og ned ad stigerne i træsko og med de tunge kasser på ryggen. Det her var tydeligvis en mand på sin rette hylde, og inden mørkets frembrud fire timer senere, var

alle 9 resterende kasser sat op. Det var Søren's fortjeneste, aktiviteten fik liv i den gamle cirkushest, "Det havde jeg sgu ikke troet, jeg skulle komme til igen" var Søren's stille og rolige kommentar.

Det er lige præcis sådan vi kommer til at savne dig Søren. Du stiller altid op, og det har du gjort i så mange år, du gør ikke noget stort nummer ud af din indsats, men du løser opgaverne kompetent og ganske uimponeret. Tak for alt det du har givet fuglesagen på Fyn igennem alle disse år!